

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

סמורת
הש"ס

ק"ג א ב ג מ"ה מ"ו
מלכות
מלכות
מלכות
ק"ד ר מ"ה ט"ז ט"ח

ופרי מלס. לישראל נאמרה ולא לבני נח דלא חשבה גבי שבע
מטת: לכל דבר שבמנין. לא נשנית בסני אלא מפני שאסור להם
תשמיש שלשה ימים קודם מכן תורה ולאחר שלשה ימים הארץ
להחיר להם ואע"פ דממילא משתמע החירא דהא שלשה ימים הוא
תורה אור דלכא והרי עברו, אשמעינן קרא

והיא פריה ורביה. תימה מנא לן דלא נאמרה לבני נח וזו
מאוס דלא חשיב ליה כהדי שבע מטת הא אחר לעי[ן] (דף נח):
ק"ס עשה לא קא חשיב וי"ל דשכ ולא חשבה נמי הוא דמי שמוטה
על פריה ורביה מטוה שלא להשחית זרע:

א"ת
ק"טו י"ג ב"ב
ל"ו מ"ה
מ"ה

ואתה מילה שנאמרה לבני נח דכתיב
אח בריתי השמור ונשנית בסני ובימים יקרא
השמיני ימול, לישראל נאמרה ולא לבני נח:
הוא למישרי שבת הוא דאחא *ביום*

לכל דבר שבמנין. פ"ה לכל דבר
האסור במנין אפי' קבשו זמן
לדבר לרדך מנין אחר להחיר בשיעבור
הזמן, וא"כ (חור*) ופי' אל תגשו אל
אשה (שמות י"ט) לא הוה ביה זמן, והא
דכתיב (ס"ט) היו נטוים שלשה ימים
היו לקבל התורה ביום השלישי
אבל דבר הקבוע לזמן, יעבור הזמן
ותתקף מאליו, וכ"כ אי' בדבר שגוד
ס"ט פשיטא שרדך מנין אחר להחיר:
א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף

מ"ה

ואפילו בשבת וזו פריה ורביה שנאמרה
לבני נח דכתיב ואתם פרו ורבו ונשנית
בסני לך אמור להם שובו לכם לאהליכם
לישראל נאמרה ולא לבני נח: הקרא *לכל

הוא למישרי שבת הוא דאחא *ביום*
ואפילו בשבת וזו פריה ורביה שנאמרה
לבני נח דכתיב ואתם פרו ורבו ונשנית
בסני לך אמור להם שובו לכם לאהליכם
לישראל נאמרה ולא לבני נח: הקרא *לכל

מ"ה

דבר שבמנין צריך מנין אחר להחיר הוא
דאחא א"ת ב"ב כל חדא וחדא נמי נימא משום
מילתא איתני דהי קאמר אודרה מיהדר
ומיתנא בה למה לן ואין לנו אלא ג"ד
הנשה בכבד וארביא דה' יהודה, הני נמי לא
איתני הני איתני לשום מילתא בעלמא הא

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

לא אבריהם הוא דקא מוהר ליה רחמנא ואתה
את בריתי השמור אתה וזרעך לדורותם אתה וזרעך אין איניש
אודינא לא, אלא מעתה בני ישמעאל לחיבו: כי ביצחק יקרא לך ורע

הוא למישרי שבת הוא דאחא *ביום*
ואפילו בשבת וזו פריה ורביה שנאמרה
לבני נח דכתיב ואתם פרו ורבו ונשנית
בסני לך אמור להם שובו לכם לאהליכם
לישראל נאמרה ולא לבני נח: הקרא *לכל

מ"ה

בני עשו לחיבו: ואלא כל יצחק, מתקיף לה רב אשיעיא אלא מעתה
בני קטורה לא לחיבו האמר ר' יוסי בר אבין ואיתימא ר' יוסי בר חנינא
את בריתי הפר לרבות בני קטורה אמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון
לא הותר לו בשר לאכילה דכתיב לכם יהיה לאכלה, וכלל חית הארץ

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

ולא חיה הארץ לכם לבישואו בני נח הותר להם שואמו רכיק עשב נתתם
לכם את כל, ויכול לא יהא אבר מן החי נהוג בו: ת"ל אך בשר בנפשו דמן
לא תאכלו, ויכול אף לשרצים: ת"ל אך, ומאי תלמודא א"ר הונא רבמי"מי
שדמו חלוק מבשר יצאו שרצים שאין דמם חלוק מבשרם מתהיב: ורדו

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

ברחבה דבעי *רחבה הנהוג בעיזא ושיבוטא מאי ת"ש ובעוף השמים
מאי לאו לאכילה לא, למלאכה, ועופות בני מלאכה נינהו: אין כדבעי רבה
בר רב הונא רש *באוויין ותרנגולין לר' יוסי ברבי יהודה מאי ת"ש ובעוף
חיה הרומשת עך הארץ: והוא לאתויי נחש הוא דאחא דתניא ר"ש בן

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

מנסיא אומר חבל על שמיש גדול שאבד מן העולם שאלמלא (*לא) נתקלל
נחש כל אחד ואחד מישראל היו מזדמנין לו שני נחשים טובים אחד משגרו
לצפון ואחד משגרו לדרום להביא לו סנדלבונים טובים, ואבנים טובות ומרגליות
ולא עוד אלא שבמשילין רצועה תחת זנבו ומציא בה עפר לגנתו ולחורבתו

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

מיתניב: היה דר' יהודה בן תימא אומר אדם הראשון מיסב בגן עץ היה והיו
מלאכי השרת צולין לו בשר ומסגנין לו יין, הציץ בו נחש וראה בכבודו ונחמנא
בהיהם בבשר היווד מן השמים, מי איכא בשר היווד מן השמים: אין כי הא

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

דר"ש בן חלפתא הוה קאויל באורחא פגעו בו הנך ארוחא דהו קא נהמי
לאפיה אמר הכפירים שואגים למרף נחתו ליה תרתי אממתא חדא אבלוה: ורדו
וחדא שבקה, איתיה ואתא לבי מדרשא, בעי עלה: דבר טמא הוא זה
או דבר טהור: א"ל אין דבר טמא יורד מן השמים בעי מיניה ר' יודא מר'
אברו ירדה לו דמות חמור מהו: א"ל יאודה נאלא הא אמרי ליה אין
דבר טמא יורד מן השמים: ר"ש אומר אף על הבישוף: מ"ה ר"ש דכתיב

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

מכשפה
דנפס זה הדם אלא לומר לך מי' שדמו חלוק מבשרו: שהם קרוי נפש, והבשר בשר, וילאו שרטים שאין דמן חלוק מבשרן שאין דמם
קרוי דם שכשהוהוה ישראל על הדם לא חזרוהו על דם שרטים משום דם' אלא משום שרטים בבשר והכי אמרינן בכריתות כפ' דם
שחיטה (דף כ"א): דם שרטים-הותרו בו: משום שרץ לוקה, משום דם' אינו לוקה: כדנפס ס"ס. לאדם הראשון נאמר: פניבני כפיטא
ושחיטתו: לאו דוקא, דכל תרי מיני נמי אסירי-בב"ק בשור שגנא את הפרה: דם כלאווין ופרנגולין לרבי יוסי כר' יוסה ס"ס.

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

כדנפס זה הדם אלא לומר לך מי' שדמו חלוק מבשרו: שהם קרוי נפש, והבשר בשר, וילאו שרטים שאין דמן חלוק מבשרן שאין דמם
קרוי דם שכשהוהוה ישראל על הדם לא חזרוהו על דם שרטים משום דם' אלא משום שרטים בבשר והכי אמרינן בכריתות כפ' דם
שחיטה (דף כ"א): דם שרטים-הותרו בו: משום שרץ לוקה, משום דם' אינו לוקה: כדנפס ס"ס. לאדם הראשון נאמר: פניבני כפיטא
ושחיטתו: לאו דוקא, דכל תרי מיני נמי אסירי-בב"ק בשור שגנא את הפרה: דם כלאווין ופרנגולין לרבי יוסי כר' יוסה ס"ס.

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

כדנפס זה הדם אלא לומר לך מי' שדמו חלוק מבשרו: שהם קרוי נפש, והבשר בשר, וילאו שרטים שאין דמן חלוק מבשרן שאין דמם
קרוי דם שכשהוהוה ישראל על הדם לא חזרוהו על דם שרטים משום דם' אלא משום שרטים בבשר והכי אמרינן בכריתות כפ' דם
שחיטה (דף כ"א): דם שרטים-הותרו בו: משום שרץ לוקה, משום דם' אינו לוקה: כדנפס ס"ס. לאדם הראשון נאמר: פניבני כפיטא
ושחיטתו: לאו דוקא, דכל תרי מיני נמי אסירי-בב"ק בשור שגנא את הפרה: דם כלאווין ופרנגולין לרבי יוסי כר' יוסה ס"ס.

א"ת מ"ה ס"ד"ל כיון דבעל דבר
שנאסר עברו ממילא הוהר עון
הנא שנאסרו בשמיש כדי לקבל
התורה, וכי הוה דפי"ק דבינה (דף
ה' וס"ט) הקדס רבני היה עולה
לירושלים מהלך יום לכל לך כדי לעטר
סוקי ירושלים בפירות דהך לאחר
חורבן הולך מנין אחר להחיר: *
חוקים

מ"ה

כדנפס זה הדם אלא לומר לך מי' שדמו חלוק מבשרו: שהם קרוי נפש, והבשר בשר, וילאו שרטים שאין דמן חלוק מבשרן שאין דמם
קרוי דם שכשהוהוה ישראל על הדם לא חזרוהו על דם שרטים משום דם' אלא משום שרטים בבשר והכי אמרינן בכריתות כפ' דם
שחיטה (דף כ"א): דם שרטים-הותרו בו: משום שרץ לוקה, משום דם' אינו לוקה: כדנפס ס"ס. לאדם הראשון נאמר: פניבני כפיטא
ושחיטתו: לאו דוקא, דכל תרי מיני נמי אסירי-בב"ק בשור שגנא את הפרה: דם כלאווין ופרנגולין לרבי יוסי כר' יוסה ס"ס.

מ"ה

[שם ק"ב]

[שם ט]

[מ"ה לא]

[כ"ה כ"ה]

[א"ר ע"ה]
[ע"ה חוקים]
[מ"ה כ"ה]

[כ"ה כ"ה]
[א"ר ע"ה]
[ע"ה חוקים]
[מ"ה כ"ה]

[ה"ה ד"ה]
[ה"ה כ"ה]

[ע"ה כ"ה]
[כ"ה כ"ה]
[ע"ה חוקים]
[מ"ה כ"ה]

[ע"ה חוקים]
[מ"ה כ"ה]

[ע"ה חוקים]
[מ"ה כ"ה]

[ע"ה חוקים]
[מ"ה כ"ה]

[ע"ה חוקים]
[מ"ה כ"ה]

[ע"ה חוקים]
[מ"ה כ"ה]

גליון הש"ס
גמ' לאתויי נחש. ע"י
סחוס דף כ"ד ע"כ נחש
ד"ה נ"פ. ונדה כ"ג
ע"ה חוקים ד"ה חתי.
ע"ה חוקים ד"ה חתי.
תימא חוקים ע"ה לעיל דף
טו ע"כ חוקים ד"ה חתי.
רש"י ד"ה יודו נאלא
מנין חוקים. ע"ה חוקים
חתי חוקים ק"ב דבר
חוקים כ"ה: